

L'ARBRE DEL GRAN RATPENAT

Vaig sortir pels pèls de la cova i vaig córrer cap a un gran arbre. Allà hi vivia un llangardaix i un gran ratpenat amb la seva família. Era hora de dinar i ningú tenia res per menjar. El ratpenat em va proposar d'anar a caçar ratolins com a entrants. En canvi, el llangardaix se'm volia menjar i sense pensar-s'ho dues vegades, se'm va tirar a sobre. Per sort, el ratpenat el va parar en sec. El ratpenat li va xiuxiuejar a cau d'orella:

- Tu ves parant taula que jo entretinc el nen, per poder-nos-el menjar-.

A mi aquell arbre em començava a donar mala espina. Quan em pensava que em podria escapar, el ratpenat em va agafar, em va posar damunt d'un plat i, mentre anava a buscar al llangardaix, li va cridar:

-Lagou, a menjarrrrr!!!-. Ja creia que havia begut oli, però vaig aprofitar de quedar-me sol per anar a córrer cuita de l'arbre.

Vaig endinsar-me al bosc a buscar refugi, tot i que a mi m'agradaria tornar a casa amb la meva família. Corria i corria saltant roques fins que vaig arribar a un rierol, quan, de sobte, em va agafar una mà... Però això és una altra història.

